

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114235322
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1114235322.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Tatiany Pastierikovej v právnej veci žalobcu: ZATIENIT, s.r.o., so sídlom ul. Zuzany Chalupovej č. 10B, 851 07 Bratislava, IČO: 47 759 330, zastúpeného Mgr. Martinom Zátopkom, advokátom, so sídlom Galvaniho 7/D, 821 04 Bratislava, proti žalovanému: A1 ReSpect, a. s., so sídlom Klariská 1, 811 03 Bratislava, IČO: 35 893 389, zastúpenému JUDr. Ivanou Magdolenovou Joríkovou, advokátkou, so sídlom Hrnčírikova 1/B, 958 01 Partizánske, o zaplatenie 6.813,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 38Cb/171/2014-196 zo dňa 12.07.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 38Cb/171/2014-196 zo dňa 12.07.2019 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Výrokom napadnutého rozsudku súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 6.813,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05% zo sumy 6.813,94 Eur od 17.09.2014 do zaplatenia (výrok I) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou dňa 15.04.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 6.813,94 Eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný vyplnením a odoslaním formulára, prístupného verejnosti na webe žalobcu prejavil dňa 31.05.2014 záujem o objednávku tienenia pergoly. Žalobca následne dňa 01.05.2014 požiadal žalovaného o základnú fotodokumentáciu za účelom vypracovania cenovej ponuky realizácie tienenia na pergolu. Za vykonanie diela, spočívajúceho v dodaní a montáži tienenia pergoly stanovil žalobca cenu 10.066,- Eur (preddavok tvoril 50% zálohy v sume 5.033,- Eur). Žalovaný e-mailom zo dňa 04.06.2014 prejavil súhlas s navrhovanou cenovou ponukou, poskytol žalobcovi údaje potrebné k fakturácii a upresnil svoju objednávku s tým, že by mal záujem aj o navrhnuté plnenia v časti ponuky špecifikovanej ako príplatky (okrem žľabu). Žalobca dňa 05.06.2014 zaslal žalovanému zálohovú faktúru č. PF 140009, splatnú dňa 15.06.2014, znejúcu na sumu 6.218,- Eur, predstavujúcu súčet polovice ceny za dodanie a zhotovenie markízy Gennius T1 v sume 5.033,- Eur, polovice ceny za dodanie a montáž príplatkového osvetlenia v sume 560,- Eur, polovice ceny za dodanie a montáž príplatkového zastrešenia v sume 575,- Eur a predbežnej ceny za 5 hodín prác príplatkového morenia, vyťahovania skrutičiek a demontáž pôvodných markíz v sume 50,- Eur. Žalovaný dňa 11.06.2014 predmetnú sumu uhradil. V dňoch 15.-18.07.2014 a 21.07.2014 došlo zo strany žalobcu k fyzickému vykonaniu diela

na mieste určenom žalovaným v Záhorskej Bystrici - rozsah prác, vid' ods. 2 odôvodnenia meritórneho rozhodnutia. Po uvedených príplatkových prácach na pergole vykonal žalobca v dňoch 21.07.2014 a 22.07.2014 montáž markízy Gennius T1 a motora, dňa 30.07.2014 montáž svetiel na markíze a dňa 19.08.2014 montáž zastrešenia v súlade so žalovaným akceptovanou ponukou. Faktúrou č. 10043 zo dňa 21.08.2014, splatnou dňa 28.08.2014 žalobca vyfakturoval žalovanému časť ceny za vykonanie diela v rozsahu uvedenom vo faktúre v sume 6.118,- Eur a faktúrou č. 140042 zo dňa 21.04.2014, splatnou dňa 28.08.2014 vyfakturoval časť ceny diela, spočívajúcu v prácach na existujúcej pergole a dodaní materiálu v sume 695,94 Eur. Uvedené faktúry žalobca odovzdal p. X., ktorý komunikoval vo veci objednania diela za žalovaného osobne dňa 16.09.2014 s tým, že mu zároveň v ten istý deň zaslal predmetné faktúry aj prostredníctvom e-mailu, ktoré žalovaný nijak nerozporoval, avšak aj napriek tomu doposiaľ neuhradil. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný ako objednávateľ diela nevyslovil žiadnu predstavu o čase zhotovenia diela, zo strany žalobcu došlo k jeho zhotoveniu v čase objektívne primeranom. Ukončením výkonu činností, ktoré boli pro vykonaní diela potrebné realizovať, žalobca umožnil žalovanému dielo užívať jeho ponechaním na mieste vykonania diela. Podľa žalobcu sa dielo považuje za vykonané s trvajúcou povinnosťou žalovaného dielo prevziať. Nakoľko žalovaný časť ceny diela žalobcovi v lehote splatnosti neuhradil, uplatnil si žalobca aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy od 17.09.2014 do zaplatenia.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde. Dňa 31.05.2014 žalovaný prejavil záujem o objednávku tienenia pergoly, následne reagoval e-mailom zo dňa 01.06.2014 zaslaním požiadavky žalobcovi za účelom vypracovania cenovej ponuky. Dňa 04.06.2014 reagoval na ponuku žalobcu zaslaním e-mailu, v ktorom prejavil súhlas s navrhovanou cenou a upresnil tiež svoju objednávku. Žalobca dňa 05.06.2014 zaslal e-mailom faktúru č. PF 140009, splatnú dňa 15.06.2014, znejúcu na sumu 6.218,- Eur, ktorú žalovaný uhradil prevodom na účet žalobcu dňa 11.06.2014 s tým, že zmluvné strany sa dojednali, že dielo bude dodané do 6 týždňov od zaplatenia. V júli 2014 podľa žalovaného došlo zo strany žalobcu len k demontovaniu pôvodnej markízy, čím žalovaný zostal na leto bez tienenia. Až na začiatku septembra 2014 žalobca vykonal prípravné práce na montáž, pričom zničil jestvujúcu pergolu v hodnote cca. 12.000,- Eur. Na konci septembra 2014 prišiel žalobca namontovať novú markízu - na opílenú (zničenú) pergolu namontoval novú markízu s tým, že ju čiastočne zafixoval, aby nebolo vidieť poškodenie pergoly. Žalovaný však poukázal na to, že týmto riešením nebolo možné úplne stiahnuť markízu, ktorá stále zostáva poloroztiahnutá, takže v zime na ňu padá sneh a navyše, z bočného pohľadu aj tak vidieť zničenú pergolu. Okrem iných väd markízy naďalej trčí kábel, ktorý však mal podľa predloženého a schváleného návrhu byť umiestnený zhora. Podľa žalovaného má celkovo dielo iné detaily, ako bolo zmluvne dojednané, a to rozdielnu inštaláciu konštrukciu, rozdielne ovládanie a pod. Nakoľko žalobca v dohodnutej lehote do 23.07.2014 nezrealizoval dielo a neodovzdal ho žalovanému ako objednávateľovi, pričom dielo bolo zároveň vykonané neodborne v rozpore s dohodou zmluvných strán a právnymi predpismi, naďalej vykazuje vady (na ktorých odstránenie žalobcu opakovaně vyzýval) a nie je plne funkčné, žalovaný nepodpísal žalobcovi preberací protokol. Keďže žalobca vady neodstránil a pri montáži markízy spôsobil značné škody, žalovanému vznikol nárok na zľavu z kúpnej ceny a náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená. Žalovaný z uvedeného dôvodu navrhoval žalobu zamietnuť. Na podporu svojich tvrdení navrhol v konaní vyslychnúť predsedu predstavenstva dipl. Ing. arch. Branislava Kaliského a vykonať znalecké dokazovanie na preukázanie skutočností, že dielo nebolo vykonané riadne a jeho neodborným prevedením došlo k spôsobeniu škody.

4. Žalobca následne vo svojom vyjadrení zdôraznil, že proces priebehu prác po zaplatení zálohovej faktúry dňa 11.06.2014 nasledoval tak, ako popísal v žalobe a uvedené skutočnosti zároveň vyplývajú aj z pracovných zošitov jednotlivých pracovníkov žalobcu, ktorí sa na vykonaní diela podieľali. Žalovaný námietku, týkajúcu sa času zhotovenia diela vyslovil až vo vyjadrení k žalobe. Žalobca poukázal na videozáznam z priebehu prác, ktorý bol vyhotovený zamestnancom žalobcu v priebehu dňa 15.07.2014, z ktorého je nepochybné, že už v daný deň boli vykonávané práce na pergole a samotná markíza bola zložená na trávniku žalovaného pred pergolou. Následne došlo k montáži doplňujúceho príslušenstva - svetiel a striešky krytu pre jej ochranu pred nepriaznivými vplyvmi. Žalobca poukázal na to, že sa so žalovaným nikdy nedohodol na vykonaní diela v lehote 6 týždňov, nakoľko uvedená lehota je potrebná len na proces dodania tieniacej techniky od talianskeho dodávateľa, a to od presného zamerania až po dopravu žalobcovi. Proces objednania markízy započal žalobca u svojho dodávateľa bezodkladne dňa 17.06.2014 po presnom zameraní rozmerov, pričom k jej dodaniu došlo dňa 11.07.2014. Proces objednania a montáže tak na seba jednoznačne nadväzuje a v jeho priebehu neexistuje nijaké

zdržanie. Vo vzťahu k poškodeniu pergoly žalobca uviedol, že k jej úpravám došlo počas 5 dní, kedy zo strany žalovaného neboli vyslovené žiadne výhrady a ani následne v čase montáže svetiel a striešky pre markízu, rovnako ani po zaslaní e-mailu dňa 16.09.2014, ktorý obsahoval súpis prác a znenie vystavených faktúr. Z predloženej fotodokumentácie nie je badateľné žiadne poškodenie pergoly žalovaného, pričom je zrejmé, že markízu bolo možné riadne rozvinúť aj zvinúť a skryť pod namontovanú striešku. Na margo viditeľnosti kábla žalobca poukázal na to, že pri všeobecnej vizualizácii markízy typu Gennius nie sú žiadne káble viditeľné, žalobca žiadne vedenie kábla zhora nerealizuje a ani ho žalovanému neponúkal. Podľa oficiálneho katalógu výrobcu predmetnej markízy je miesto vedenia kábla pri inštalácii osvetlenia spodná strana markízy, najmä z dôvodu ochrany samotného kábla pred poveternostnými vplyvmi a pokiaľ by kábel bol vedený zhora, pri každom vstupe do lišty (kde sú umiestnené svetlá), by musela byť markíza prepichnutá, čím by mohlo dôjsť k poškodeniu samotnej krycej vrstvy markízy jej sťahovaním a rozťahovaním. Túto skutočnosť žalobca žalovanému komunikoval prezentovaním fotografií už realizovaných markíz daného typu a aj napriek tomu žalovaný nič nenamietal, a to ani počas realizácie osvetlenia - umiestnenie kábla namietol až následne po tom, čo bolo dielo riadne vykonané. Žalobca bol však ochotný kábel na markíze prerobiť, čo žalovanému odkomunikoval osobne a aj pri zasielaní faktúr na úhradu zostatku diela. Žalobca bol ochotný a pripravený na vykonanie úpravy kabeláže po úhrade ceny markízy a prác na pergole bez osvetlenia, ktoré by uhradil až po vykonaní úpravy trasovania kabeláže. Žalobca má za to, že dielo po jeho vykonaní bolo riadne funkčné a spôsobilé na jeho prevádzku. Žalovaný však po vykonaní diela komunikoval so žalobcom len v intenciách nachádzania si nových a nových dôvodov, prečo si nemôže prevziať písomné faktúry a v potrebe prerobenia kabeláže svetiel. Žalobca taktiež zdôraznil, že sa nezakladá na pravde tvrdenie žalovaného, že by opakovane žalobcovi ktorúkoľvek z predmetných výhrad (uvedených v žalobnej odpovedi) opakovane vytýkal.

5. Žalovaný následne v konaní uviedol, že strany sporu si pri uzavretí ústnej zmluvy o dielo dojednali zápisničné odovzdanie a prevzatie diela, čo potvrdzujú aj výpovede svedkov p. O., p. E. a p. I.. Vo výpovediach spomenutá p. X. nebola osobou oprávnenou konať za žalovaného - z toho titulu sa odmietla zúčastniť odovzdania a prebratia diela, vrátane podpisu zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela. Žalobca podľa žalovaného doposiaľ ho nevyzval na účasť na preberacom konaní a podpise predmetnej zápisnice, a to aj napriek tomu, že tento postup v zmysle zmluvy žalovaný legitímne očakával. Žalovaný mal a stále má zámer vytknúť žalobcovi nedostatky, ktoré dielo - v čase jeho odovzdania v rámci preberacieho konania bude mať. Jedným z nedostatkov je prasknutý rám pergoly, čo je výsledok postupu žalobcu. Konštatovanie nedostatkov nie je podľa žalovaného uplatnenie nárokov z väd diela, nakoľko tieto uplatňovať možno až po jeho riadnom vykonaní žalobcom. Žalobca nepredložil a ani nemôže predložiť žiadny dôkaz o tom, že by žalovaného vyzval na protokolárne odovzdanie a prevzatie diela. Ak si však sporné strany takýto spôsob odovzdania diela dohodli pri kontraktácii, bez podpisu zápisnice/protokolu považovať dielo za odovzdané a prevzaté nemožno, a teda ani za riadne vykonané. Žalovaný má za to, že domáhať sa zaplataenia ceny diela možno len v prípade jeho riadneho vykonania, teda pod podmienkou riadneho ukončenia a odovzdania diela objednávateľovi, pričom tieto podmienky je nevyhnutné splniť kumulatívne. V prípade, ak žalobca neprivodil splatnosť ceny za dielo, nemôže byť žalovaný v omeškaní a žaloba o zaplataenie ceny za dielo je predčasná.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1 ods. 1, § 261 ods. 1, § 272 ods. 1, § 369 ods. 1 a 2, § 410 ods. 2, § 536 ods. 1 a 3, § 537 ods. 1 a ods. 2, § 538, § 546 ods. 1, § 554 ods. 1, 3 a 6, § 555 ods. 1, § 560 ods. 1, 2 a 3, § 562 ods. 1 a 2, § 563 ods. 1, § 565 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) a mal primárne za to, že vzťah medzi sporovými stranami je vzťahom obchodnoprávnym, nakoľko zo spisu vyplynulo, že sa jedná o vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, ktorý vznikol v rámci ich podnikateľskej činnosti.

7. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že medzi žalobcom v postavení zhotoviteľa a žalovaným v postavení objednávateľa bola dňa 04.06.2014 uzavretá zmluva o dielo v ústnej forme, predmetom ktorej bola povinnosť žalobcu vykonať dielo v dojednanom rozsahu - morenie dreva, vyťahovanie skrutiiek, demontáž pôvodných markíz, montáž markízy, montáž motora a jeho naprogramovanie a zapojenie, diaľkové ovládanie, doprava a réžia, svetlá na stred a zastrešenie, a tiež povinnosť žalovaného vykonať dielo prevziať a uhradiť dohodnutú cenu v zmysle cenovej ponuky žalobcu. Rovnako nebolo sporné, že žalobca dňa 05.06.2014 vystavil zálohovú faktúru č. PF140009 znejúcu na sumu 6.218,- Eur, splatnú dňa 15.06.2014, ktorá bola žalovaným dňa 11.06.2015 uhradená. Následne žalobca dňa 21.08.2014 vystavil žalovanému faktúru č. 140043, znejúcu na sumu 6.118,-

Eur, splatnú dňa 28.08.2014, v zmysle znenia ktorej žalovanému fakturoval časť ceny diela za dodanie markízy a jej montáž, montáž a nastavenie motora, diaľkové ovládanie, dopravu a réžiu, svetlá a zastrešenie po odpočítaní zálohovej platby. Dňa 21.08.2014 žalobca vystavil žalovanému taktiež faktúru, znejúcu na sumu 695,94 Eur, splatnú rovnako 28.08.2014, v zmysle ktorej žalovanému fakturoval časť ceny diela za práce na drevenej konštrukcii v dňoch 15.-18.07.2014 a 21.07.2014 a za farbu, štetce, tmel a dopravu. Žalobca faktúry spolu so súpisom predmetných prác zaslal žalovanému prostredníctvom e-mailu dňa 16.09.2014. V konaní zároveň nebolo sporné, že žalovaná strana sporu zostávajúcu časť ceny za dielo v sume 6.813,94 Eur žalobcovi neuhradila.

8. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany namietol, že nedošlo k riadnemu vykonaniu diela, nakoľko žalobca žalovaného nevyzval na jeho prevzatie, nedošlo k spísaniu protokolu, resp. zápisnice o odovzdaní a navyše, dielo má vady brániace jeho riadnemu užívaniu. S poukazom na uvedené tak sporným medzi stranami bola existencia dohody o protokolárnom odovzdaní a prevzatí diela a s tým súvisiaca otázka riadneho odovzdania diela žalobcom žalovanému a otázka existencie väd diela. Súd prvej inštancie v danom prípade dospel k záveru, že v sporovom konaní nebola preukázaná existencia dohody zmluvných strán v zmluve o dielo o protokolárnom prevzatí diela. Z predloženej e-mailovej komunikácie medzi sporovými stranami v dňoch 01.-05.06.2014 mal súd prvej inštancie za preukázané, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo, a to dohodou strán o predmete plnenia a cene za dielo. Z predmetnej komunikácie zároveň nevyplynula dohoda zmluvných strán o čase vykonania diela a ani o protokolárnom odovzdaní diela. Žalovaná strana sporu existenciu dohody o protokolárnom odovzdaní diela odvodzovala od svedeckých výpovedí žalobcom navrhnutých svedkov, ktorí mali sami a spontánne uviesť, že dielo malo byť odovzdané a prevzaté zápisnične. Po vykonanom dokazovaní však súd prvej inštancie dospel k záveru, že uvedenému prisvedčiť nemožno. Z výsluchu svedka p. O. mal súd za preukázané, že medzi ním a predsedom predstavenstva žalovaného, p. X. prebiehali pred uzavretím zmluvy o dielo jednaní, týkajúce sa rozsahu a ceny prác na diele vrátane ostatných technických záležitostí, pričom z výsluchu svedka nevyplynulo, že by si sporové strany pri uzavretí zmluvy dohodli protokolárne odovzдание diela, resp. že by niektorá zo zmluvných strán o protokolárne odovzдание a prevzatie diela požiadala. Menovaný svedok ďalej uviedol, že po zhotovení diela požiadal o podpísanie a prevzatie prác p. X., resp. že sa za účelom podpísania dokumentu o odovzdaní diela pokúšal kontaktovať aj žalovaného. Z výsluchu p. E. vyplynulo, že po zhotovení diela žiadali o jeho prevzatie p. X., ktorá toto odmietla, pričom zároveň uviedol, že od p. O. mal informáciu o opakovanom odmietnutí podpisu prevzatia diela žalovaným. Z výsluchu p. I. taktiež vyplynulo, že po zhotovení diela ho p. X. neprevzala, nakoľko chcela počkať na manžela. Z uvedených skutočností nemal súd prvej inštancie za preukázané, že by existovala dohoda zmluvných strán o protokolárnom odovzdaní diela v zmluve o dielo, resp. existenciu žiadosti žalobcu o spísanie zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela. Z predmetných výsluchov svedkov síce vyplynulo, že žalobca sa pokúšal, aby došlo k podpisu prevzatia prác, resp. prevzatia diela (najprv p. X., následne aj žalovaným), avšak uvedené nemožno podľa súdu prvej inštancie považovať za žiadosť o spísanie zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela v zmysle ustanovenia § 554 ods. 6 Obchodného zákonníka. Predmetná snaha žalobcu o podpis súpisu prác alebo bližšie nešpecifikované podpísanie prevzatia diela, nie je možné považovať za žiadosť o protokolárne odovzдание a potvrdenie diela. Z predložených listinných dôkazov ani z výpovedí svedkov nevyplynula existencia dohody medzi sporovými stranami o tom, že podmienkou odovzdania diela bude spísanie zápisnice, podpísanej oboma zmluvnými stranami, rovnako nebola v konaní preukázaná existencia žiadosti o protokolárne odovzдание a prevzatie diela zo strany žalovaného. Nemožno v danom prípade vyvodit' ani skutočnosť, že by žalobca od žalovaného žiadal spísanie zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela, rovnako nebola v konaní preukázaná žiadna zápisnica - či už žalovaným podpísaná, alebo nie, ktorá by preukazovala vôľu žalobcu, aby došlo k spísaniu zápisnice, podpísanej oboma stranami, o odovzdaní a prevzatí diela. V danom prípade súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by si zmluvné strany v zmluve o dielo vymienili spôsob odovzdania diela. Preto sa súd prvej inštancie stotožnil s argumentáciou žalobcu, že v súlade s ustanovením § 555 ods. 1 Obchodného zákonníka, vzhľadom na povahu diela, možno konštatovať, že dielo bolo odovzdané okamihom, keď bolo žalovanému umožnené dielo užívať. Z výsluchov svedkov ako aj z vyjadrenia žalovaného k žalobe vyplynulo, že žalobca umožnil žalovanému dielo užívať v septembri 2014, pričom v konaní nebolo preukázané, že žalovaný faktúry č. 140043 a 14002 na zostávajúcu časť ceny za dielo, ako nedôvodné alebo predčasne vystavené vrátil. Na základe uvedeného tak možno ustáliť, že žalobca umožnil žalovanému užívať dielo najneskôr dňa 16.09.2014, a teda žalovanému dielo riadne odovzdal.

9. Súd prvej inštancie mal za to, že ani tvrdenia žalovaného o tom, že medzi zmluvnými stranami mala byť dohodnutá na dodanie diela lehota v trvaní 6 týždňov a tiež tvrdenia, že žalobca mal k montáži novej tieniacej techniky pristúpiť až v septembri 2014, preukázané neboli. Z predložených listinných dôkazov ani výsluchov svedkov nevyplývalo, že medzi sporovými stranami bola zmluvne dojednaná lehota na zhotovenie diela, preto sa lehota spravuje ustanovením § 537 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca predložením výpisov z pracovných zošitov jednotlivých jeho zamestnancov preukázal, že v dňoch 15. - 18.07.2014 prebiehali na existujúcej pergole žalovaného rekonštrukčné práce a v dňoch 21. a 22.07.2014 prebehla montáž samotnej markízy, dňa 30.07.2014 montáž svetiel a dňa 19.08.2014 montáž zastrešenia. Predloženým videozáznamom žalobca preukázal, že dňa 15.07.2014 prebiehali práce na diele a nachádzala sa tam aj dodaná tieniaca technika. Súd mal zároveň z komunikácie medzi žalobcom a dodávateľom tieniacej techniky za preukázané, že žalobca dňa 17.06.2014 kontaktoval dodávateľa s objednávkou markízy zn. Gennius T1. Z dodacieho listu k faktúre č. 14/0255 vyplynulo, že táto bola zároveň žalobcovi dodaná dňa 11.07.2014. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že s ohľadom na povahu diela žalobca toto zhotovil v primeranom čase, vykonanie jednotlivých prác na seba nadväzovalo, a teda došlo k jeho ukončeniu v súlade s ustanovením § 537 ods. 1 Obchodného zákonníka.

10. Na margo námietky žalovaného, že dielo zhotovené žalobcom nemožno považovať za riadne vykonané, nakoľko existujú vady, spočívajúce v nemožnosti úplne stiahnuť markízu a trčiaceho kábla, ktorý mal byť umiestnený zhora a námietky rozdielnej inštalácie konštrukcie a rozdielneho ovládania, mal súd prvej inštancie za preukázané, že zo strany žalovaného nebolo v konaní preukázané, že by si splnil svoju notifikačnú povinnosť podľa ustanovenia § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka. Pokiaľ by si túto splnil, čo ale preukázané nebolo, nevzniká mu nárok na zľavu z kúpnej ceny priamo zo zákona, pretože tento musí požadovať a aj si ho uplatniť priamo voči zhotoviteľovi, pričom bez takéhoto hmotnoprávneho úkonu žalovaného nemožno k prípadným jeho nárokom z vadného plnenia ako objednávateľa prihladiť. Žalovaným uvádzané vady diela neboli listinnými dôkazmi preukázané a žalovaný v konaní zároveň uviedol, že na ďalších návrhoch na doplnenie dokazovania netrvá. Rovnako tak žalovaný nepreukázal nedostatočnú funkčnosť namontovanej tieniacej techniky ani namietané poškodenie existujúcej pergoly žalovaného. Vo vzťahu k namietaniu vedenia kabeláže súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca nesporeoval, že žalovaný ho ešte pred začatím sporového konania namietal, avšak stotožnil sa s názorom žalobcu, že v prípade vedenia kabeláže osvetlenia sa nejedná o vadu diela, ovplyvňujúcu alebo znižujúcu funkčnosť diela, ide len o estetickú otázku. Preto vytknutie vedenia kabeláže nemožno považovať za uplatnenie väd z diela. Z výsluchu žalobcom navrhnutých svedkov naopak vyplynulo, že dielo v čase jeho ukončenia bolo plne funkčné a nevykazovalo žiadne vady. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaným namietané vady diela v konaní preukázané neboli, rovnako tak ani skutočnosť, že by žalovaný voči žalobcovi včas oznámil vady diela a voľbu nároku, preto by ani nebolo možné zo strany súdu prvej inštancie žalovanému priznať prípadné nároky z vadného plnenia. Nakoľko žalobca uniesol v sporovom konaní bremeno svojho tvrdenia, keď preukázal, že dielo v zmysle uzatvorenej zmluvy riadne a včas ukončil a odovzdal žalovanému, pričom v konaní nebolo preukázané, že by existovala dohoda sporných strán o protokolárnom odovzdaní a prevzatí diela, nebola preukázaná notifikačná povinnosť podľa § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka a ani namietaná existencia väd diela zo strany žalovaného, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca si svoju povinnosť zo zmluvy od diela riadne a včas splnil, preto mu vznikol nárok na doplatenie ceny diela v sume 6.813,94 Eur. Žalovaný sa nespĺnením svojej povinnosti zaplatiť žalobcovi dohodnutú cenu za dielo riadne a včas dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto žalobcovi (nakoľko sporové strany nemali osobitne dojednané úroky z omeškania) prináleží nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške 9,05% ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po doručení sporných faktúr č. 140043 a 140042 žalovanému, t.j. dňa 17.06.2014.

11. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti meritórneho rozhodnutia samostatným uznesením.

12. Proti predmetnému meritórnemu rozhodnutiu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, dôvodiac podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Žalovaný v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tej skutočnosti, že žalovaný v konaní nepreukázal existenciu dohody zmluvných strán o nutnosti protokolárneho odovzdania diela. Absencia zápisnice však bola základnou námietkou žalovaného, pre ktorú považoval žalobu za predčasnú a nedôvodnú. Tvrdenia súdu prvej inštancie v odôvodnení meritórneho rozhodnutia sa podľa žalobcu priečia priebehu dokazovania, keďže svedkovia v konaní sami vypovedali, že dielo malo byť odovzdané protokolárne. Svedkovia zároveň uviedli, že protokol mal byť predložený na podpis p. X., ktorá ho podpísať odmietla a žiadala počkať na p. X., t.j. predsedu predstavenstva žalovaného, pretože ona sama nebola osobou oprávnenou konať za žalovaného. Z výpovede svedkov vyplynulo, že dohoda o protokolárnom odovzdaní diela existovala, nakoľko každý zo svedkov (navyše, navrhnutých žalobcom) potrebu podpísať protokol, resp. zápisnicu potvrdil. Zo strany žalovaného tak nemohlo ísť o účelové tvrdenie. Vzhľadom na to, že sporové strany medzi sebou uzavreli ústnu zmluvu o dielo, výpoveď svedkov bola okrem e-mailovej komunikácie v podstate jediným prostriedkom, ako žalovaný mohol preukázať existenciu dohody o nutnosti protokolárneho odovzdania diela. Nakoľko súd prvej inštancie výpovede svedkov na zreteľ nevzal, resp. dospel z ich výpovedí k nesprávnym skutkovým zisteniam, došlo z jeho strany k jednoznačnému pochybeniu. Žalovaný má za to, že dôkazné bremeno o existencii hmotnoprávnej podmienky o nutnosti protokolu (zápisnice) pre privodenie splatnosti ceny diela uniesol, keďže jej existencia bola riadne preukázaná uvedenými výpoveďami svedkov. S poukazom na uvedené tak možno vyvodíť, že pokiaľ žalobca nepredložil v konaní protokol (zápisnicu) o odovzdaní a prevzatí diela s podpismi oboch sporových strán, nemohol byť v konaní úspešný, nakoľko uplatnil nárok na zaplatenie pohľadávky, ktorá nie je splatná. Žalovaný záverom poukázal na to, že žalobca nevyvinul nijakú snahu na zabezpečenie podpisu protokolu zo strany oprávnenej osoby žalovaného, t.j. predsedu predstavenstva. Je na zodpovednosti žalobcu, a to výlučne, ak sa po ním ukončených prácach na diele nekonalo preberacie konanie. Žalobca okrem faktúr nedoručil žalovanému žiadne písomnosti, ani ho nevyzval na prevzatie diela, preto nemožno dospieť k záveru, že by žalovaný mal vybočiť z rámca štandardného správania v obchodnom styku a preberaciemu konaniu sa akokoľvek vyhýbať. Ak preberacie konanie nebolo realizované, a teda nedošlo k riadnemu vykonaniu diela, súd prvej inštancie nesprávne žalovanému vytýka, že nepristúpil k notifikácii a uplatneniu nároku z väd včas. Žalovaný má za to, že ak dielo nebolo vykonané, nemožno vyvodíť záver, že bolo, príp. nebolo vykonané vadne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnuté meritórne rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie v meritórnom rozhodnutí dospel k správne záveru a jeho odôvodnenie je dostatočne jasné a zrozumiteľné. Žalovaný pri odovzdaní faktúr, ani predtým a až do začatia sporového konania nikdy nerozporoval kvalitu vykonania diela zo strany žalobcu, rovnako tak nevzniesol nijakú reklamáciu. Na žiadosť žalovaného, týkajúcu sa napájacieho kábla bol žalobca pripravený jeho umiestnenie upraviť, a to podľa požiadavky žalovaného, ten mu ju však realizovať neumožnil. Žalobca opätovne poukazuje na ustanovenie § 556 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého, ak zmluva nezahŕňa povinnosť zhotoviteľa predmet diela odoslať, splní zhotoviteľ svoju povinnosť vykonať dielo, ak objednávateľovi umožní nakladať s predmetom diela riadne vykonaným v mieste ustanovenom § 554 ods. 3 Obchodného zákonníka. V prípade, ak záväzok zhotoviteľa zahŕňa vykonať montáž ním zhotovenej, opravenej alebo upravenej veci, je záväzok splnený riadnym vykonaním tejto montáže. Skutočnosť, že žalobca dielo vykonal riadne, preukazuje absencia akéhokoľvek vytknutia väd diela zo strany žalovaného. S poukazom na uvedené žalobca považuje dielo za vykonané s trvajúcou povinnosťou dielo prevziať. Žalobca odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Žalovaný následne vo svojom vyjadrení poukázal na to, že už vytknutie umiestnenia napájacieho kábla je možné považovať za potvrdenie skutočnosti, že žalovaný nezostal pasívny a žalobcovi vytkol nedostatky, ktoré boli evidentné už počas zhotovovania diela. V prípade, ak by sa konalo riadne protokolárne odovzdanie diela, ako to bolo na počiatku medzi sporovými stranami riadne dohodnuté, v predmetnom protokole by boli zachytené všetky nedostatky, ktoré by žalovaný mohol rozpoznať pri preberacom konaní. Je to práve žalobca, kto zostal pasívny, nemal záujem dielo riadne dokončiť a pravdepodobne aj z uvedeného dôvodu nemal záujem si splniť povinnosť protokolárneho odovzdania diela. Je to však výlučne na zodpovednosti žalobcu, ak teraz bez existencie protokolu nemôže žalobca privodiť splatnosť diela. Aj z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluvné strany sa na protokolárnom

(zápisničnom) odovzdaní diela dohodli, avšak žalobca doposiaľ žalovaného ani len na protokolárne preberacie konanie neprizval. Žalovaný tak naďalej zotrváva na návrhu, aby odvolací súd jeho odvolaniu v celom rozsahu vyhovel.

16. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal vec v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. v medziach daných rozsahom a dôvodom odvolania žalovaného bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku (21.06.2022) bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 13.06.2021 (t.j. v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením). Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním žalovaného dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

17. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, keďže súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, zrozumiteľným spôsobom vysvetlil z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi preukázané, dôkazy vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil. Súd prvej inštancie dal v odsekoch 54 až 59 napadnutého rozsudku jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na sporné otázky a vysporiadal sa so všetkými podstatnými argumentami sporových strán. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a k odvolacej námietke žalovaného dopĺňa odvolací súd nasledovné dôvody:

19. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaný prostredníctvom vyplnenia formulára na webovom portáli www.tienenie-okien.sk <<http://www.tienenie-okien.sk>> dňa 31.05.2014 o 14:04 prejavil záujem o objednanie tienenia pergoly. Na uvedené zareagoval žalobca dňa 01.06.2014 zaslaním e-mailu žalovanému s požiadavkou na fotodokumentáciu za účelom vypracovania cenovej ponuky. Dňa 04.06.2014 zaslal žalobca prostredníctvom e-mailu žalovanému cenovú ponuku na markízu Gennius T1 s návrhom riešenia diela. Obsahom e-mailu bolo stanovenie ceny diela na sumu 10.066,- Eur, zoznam jednotlivých položiek predstavujúcich tzv. príplatky (vrátane cenovej ponuky) a informácia, že záloha predstavuje 50% z celkovej sumy (v prípade sumy 10.066,- Eur sa jednalo o sumu 5.033,- Eur). Žalovaný dňa 04.06.2014 zaslal e-mailom súhlas s predmetnou ponukou žalobcu, pričom uviedol, že má záujem aj o doplnkové služby - okrem položky „žľab“. Následkom uvedeného prejavu vôle žalovaného došlo zo strany žalobcu dňa 05.06.2014 k zaslaniu zálohovej faktúry č. PF140009, znejúcej na sumu 6.218,- Eur, splatnej dňa 15.06.2014 - táto bola zo strany žalovaného uhradená bezhotovostným vkladom na bankový účet žalobcu dňa 11.06.2014. V dňoch 15.07. - 18.07.2014 a následne dňa 21.07.2014 vykonal žalobca jednotlivé príplatkové práce (bližšie špecifikované v ods. 2 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie) a v dňoch 21.07. - 22.07.2014 realizoval montáž markízy zn. Gennius T1 a motora, dňa 30.07.2014 montáž svetiel na markíze a dňa 19.08.2014 montáž zastrešenia v súlade s predmetnou ponukou, akceptovanou žalovaným. Po vykonaní diela žalobca dofakturoval žalovanému rozsah jednotlivých žalobcom realizovaných prác, a to faktúrou č. 140042, znejúcou na sumu 694,94 Eur a faktúrou č. 140043, znejúcou na sumu 6.118,- Eur, markízu Gennius T1 vrátane jej montáže a súvisiacich úkonov. Obe faktúry boli splatné dňom 28.08.2014. K ich osobnému odovzdaniu žalovanému došlo dňa 16.09.2014, vrátane následného zaslania prostredníctvom e-mailu (taktiež dňa 16.09.2014), avšak k ich úhrade zo strany žalovaného doposiaľ nedošlo. Žalovaný v konaní namietal, že predmetné dielo nebolo realizované zo strany žalobcu ako zhotoviteľa v dohodnutej lehote, zároveň vykazuje vady a navyše, nedošlo ani k jeho riadnemu protokolárnemu odovzdaniu, preto cena diela nemôže byť splatná. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi doplatok ceny diela v zmysle žalobným návrhom uplatnenej istiny (s príslušenstvom).

20. Odvolací súd uvádza, že k splneniu povinnosti zhotoviteľa vykonať dielo musia byť splnené súčasne dve podmienky - riadne ukončenie a odovzdanie predmetu diela (§ 554 ods. 1 Obchodného zákonníka). V ods. 6 cit. ustanovenia nie je priamo upravená povinnosť zmluvných strán spísať zápisnicu o odovzdaní, táto povinnosť však môže byť upravená v zmluve na základe dohody zmluvných strán. V každom prípade je vhodné mať priebeh odovzdania diela uvedený v zápisnici alebo nejakom inom písomnom dokumente, aby mal zhotoviteľ k dispozícii doklad o odovzdaní diela objednávateľovi a

aby objednávateľ mohol v prípadnom spore preukázať dôvody odmietnutia, ak predmet diela prevziať odmietol. Zmluvné strany sa môžu dohodnúť na podmienkach, ktoré budú považovať za nevyhnutné na preukázanie povinnosti zhotoviteľa riadne vykonať dielo aj tak, že odovzdanie diela do užívania a začatie užívania diela objednávateľom sa bude považovať za splnenie jeho povinnosti riadne vykonať dielo, o čom sa následne spíše zápisnica. V takomto prípade však samotné spísanie zápisnice nebude mať vplyv na okamih posúdenia splnenia povinnosti zhotoviteľa riadne vykonať dielo. Iba v prípade, ak bude v zmluve výslovne uvedené, že k odovzdaniu diela dochádza na základe zápisnice o prevzatí, tak rozhodujúcim okamihom pri posudzovaní splnenia povinnosti zhotoviteľa bude táto zápisnica. Zmluvné strany by preto mali svoj prejav vôle, týkajúci sa okamihu vykonania, odovzdania a prevzatia diela v zmluve presne vyjadriť.

21. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie, podľa ktorej žalobca uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, keď preukázal, že dielo bolo v zmysle ústne uzavretej zmluvy o dielo riadne a včas ukončené a odovzdané žalovanému. Zároveň odvolací súd v kontexte zásadnej odvolacej námietky žalovaného, spočívajúcej v tom, že nedošlo k riadnemu odovzdaniu diela z dôvodu absencie „protokolárneho konania“ - následkom čoho zároveň nenastala splatnosť ceny diela v zmysle žalobcom vystavených faktúr č. 140043 a č. 140042, poukazuje na skutočnosť, že v uvedenom sporovom konaní existencia podmienky prevzatia diela spočívajúcej v spísaní preberacej zápisnice preukázaná nebola. V rámci predmetnej zmluvy si sporové strany ako podmienku odovzdania a prevzatia diela nijakým spôsobom nevymienili spísanie akejkoľvek preberacej zápisnice, resp. protokolu. Nakoľko v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že sporové strany sa výslovne na odovzdaní diela na základe protokolu, resp. zápisnice o prevzatí nedohodli, funkciou žalovaným namietanej preberacej zápisnice je iba preukázanie odovzdania diela zhotoviteľom a prevzatia diela objednávateľom, avšak nejedná sa o hmotnoprávnu podmienku prevzatia diela. Na základe uvedeného tak možno ustáliť, že keďže žalovanému bolo zo strany žalobcu umožnené s predmetom zmluvy o dielo po jeho ukončení riadne nakladať, pričom v konaní nebolo preukázané, že žalovaný by dielo nevyužíval (práve naopak, v priebehu sporového konania jednoznačne vyplynulo, že žalovaný dielo doposiaľ reálne užíva), vzhľadom na skutočnosť, že spísanie protokolu, resp. zápisnice nemalo vplyv na okamih splnenia povinnosti zhotoviteľa dielo odovzdať, vznikol následne žalobcovi legitímny nárok na zaplatenie, resp. doplatenie ceny diela v zmysle faktúr č. 140042 a 140043. Opačnému tvrdeniu žalovaného nenasvedčuje žiaden z predložených listinných dôkazov a žiadna z výpovedí svedkov. Ani odvolacia argumentácia žalovaného spočívajúca v tvrdení, že žalobcom žalobným návrhom uplatnený nárok je práve titulom nepredloženia protokolu (zápisnice) o odovzdaní a prevzatí diela predčasný, nie je spôsobilá privodiť zmenu napadnutého meritórneho rozhodnutia súdu prvej inštancie. Dôvodom pre prijatie takéhoto záveru je skutočnosť, že vo vzťahu k protokolárnej zápisnici sa nejedná o výslovné vymienenie predmetnej (hmotnoprávnej) podmienky pre odovzdanie a prevzatie diela, ale len o dôkaz o jeho odovzdaní/prevzatí (pričom absencia podpisu žalovaného je pre posúdenie existencie predmetnej hmotnoprávnej podmienky irelevantná). V danom prípade, keďže v sporovom konaní bolo jednoznačne preukázané, že preberacia zápisnica medzi sporovými stranami dohodnutá a spísaná nebola, za riadne vykonanie diela tak možno považovať ukončenie a odovzdanie diela žalovanému do užívania, čo vyplynulo aj z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie v predmetnom sporovom konaní, preto nárok žalobcu ako zhotoviteľa na úhradu doplatku ceny diela nemožno považovať za neopodstatnený (k tomu bližšie viď napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 23Cdo/1505/2013 zo dňa 24.07.2013). Záverom odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalovaný začal namietat vady (ním doposiaľ užívaného) diela až po iniciovaní sporového konania zo strany žalobcu, žalovaný týmto zároveň nijak nepreukázal hodnoverný spôsob existencie väd diela v čase jeho prevzatia (pre ktoré by bolo možné konštatovať, že dielo nebolo riadne vykonané), následkom čoho by bol ako objednávateľ zbavený povinnosti zaplatiť cenu diela (nárok, na ktorý vznikol žalobcovi ako zhotoviteľovi jeho vykonaním).

22. Vo vzťahu k žalovaným namietanému hodnoteniu dôkazov zo strany súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a na ich základe správne právne odôvodnil svoje rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je obsiahle, dostatočne zrozumiteľné, odôvodnené a logicky konzistentné. Navyše, podľa už konštantnej judikatúry, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu pripomienku sporovej strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby došlo k reakcii na podstatné a relevantné argumenty

sporových strán (k tomu vid' napr. rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, II. ÚS 209/04 alebo II. ÚS 200/09), čo v danom prípade meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie splnené bolo. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí zaoberal všetkými podstatnými skutočnosťami, pričom predmetná argumentácia bola zároveň - po vypoíadaní sa s podstatnými odvolacími námietkami žalovanej strany sporu - doplnená uvedeným rozhodnutím odvolacieho súdu. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom totiž tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára kompletizujúcu jednotu (bližšie vid' napr. uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/135/2017 zo dňa 23.01.2018).

23. S poukazom na uvedené preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 369 ods. 1 v spojení s § 255 ods. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

25. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).